

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Πέμπτῃ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗ Γ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ
Ἀρεοπαγίτου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεὶς, καὶ νήφων
ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν
με, ὡς μόνος φιλόπρωτος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ὡς νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ,
ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς ἐνθέου γνώσεως,
πεφωτισμένοι, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς ἀκτῖνες, μυστικά διαδραμόντες, εἰς
τὸν κόσμον Ἀπόστολοι ἑνδοξοί, ἀνθρώπων
γένος, πίστει ἐφωτίσατε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων, τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες,
θείαν δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσιν, παρὰ
Κυρίου, ἐδέξασθε Μάρτυρες.

Δόξα.

Τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν πιστοὶ Τριάδα,
προσκυνοῦντες συμφώνως βοήσωμεν· Τῶν
Ἀποστόλων, λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον,
Θεοτόκε Πατρὶ τὸν συνάναρχον, αὐτὸν
δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουϊά.

**Ὕμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.
Ἦχος δ'.**

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων
ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

**Κοντάκιον. Τῶν Ἀποστόλων.
Ἦχος β'. Ἀντόμελον.**

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου
Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν
ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους
γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ
ἐγκάρδια.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Πρ 17:16-34

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, ἐν δὲ ταῖς
Αθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου,
παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.
Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς
Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ
ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς
παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ καὶ τῶν
Ἐπικουρείων καὶ τῶν Στοϊκῶν φιλοσόφων
συνέβαλλον αὐτῷ. Καί τινες ἔλεγον, Τί
ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ
δέ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς
εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν
εὐηγγελίζετο. Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ,
ἐπὶ τὸν Ἀρείον πάγον ἤγαγον λέγοντες,
Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ
σοῦ λαλουμένη διδαχή; Ξενίζοντα γάρ τινα
εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα
οὖν γινῶναι, τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι -
Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες
ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν
τι καὶ ἀκούειν καινότερον. Σταθεὶς δὲ
ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου
ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα
ὥς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.
Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ
σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν
ᾧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ θεῷ. Ὅν
οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ
καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν
κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος,
οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων, οὐκ

ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ
 ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται,
 προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσιν
 ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησέν τε
 ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων,
 κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς,
 ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς
 ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν
 κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ
 εὗροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστου
 ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ
 κινούμεθα καὶ ἐσμεν· ὥς καὶ τινες τῶν καθ'
 ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Τοῦ γὰρ καὶ γένος
 ἐσμέν. Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ,
 οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ
 λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς
 μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ
 θεός, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις
 πᾶσιν πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν
 ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην
 ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν, πίστιν
 παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ
 νεκρῶν. Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν,
 οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθα
 σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος
 ἐξηλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες
 κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι
 Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἁγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΚΑ

Λουζ' 17 - 30

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξηλθεν ὁ λόγος
 τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ
 τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τῶν ἔργων
 αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς τὸν
 Ἰησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον
 προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς
 αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς
 ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων· σὺ εἶ ὁ
 ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; ἐν αὐτῇ
 δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων
 καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν,
 καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε
 καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ
 χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται,
 κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
 εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
 μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ
 τῶν μαθητῶν Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς
 τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε
 εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ
 ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε
 ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις
 ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ
 καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις
 εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην·
 ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.
 οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου

σου, ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν
γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστι.
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι
ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ
βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς
ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,

ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ
ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Διονυσίου
τοῦ Ἀρεοπαγίτου, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.